

Pro smilování!

Francie, 2024, 103 min

Žánr: drama, komedie

Česká premiéra: 5. 12. 2024

Přístupnost: od 12 let

[TRAILER](#)

[MATERIÁLY KE STAŽENÍ](#)

Jazyk: francouzsky

Verze: české titulky

Nosiče: DCP, MP4

Zvuk: 5.1.

Formát: 2K

SYNOPSIS

Jérémie se vrací do rodného města na pohřeb svého bývalého šéfa, vesnického pekaře. Rozhodne se zůstat několik dní u Martine, vdovy po tomto muži. Záhadné zmizení, výhružný soused a kněz s podivnými úmysly způsobí, že Jérémieho krátký pobyt ve vesnici nabere nečekaný směr.

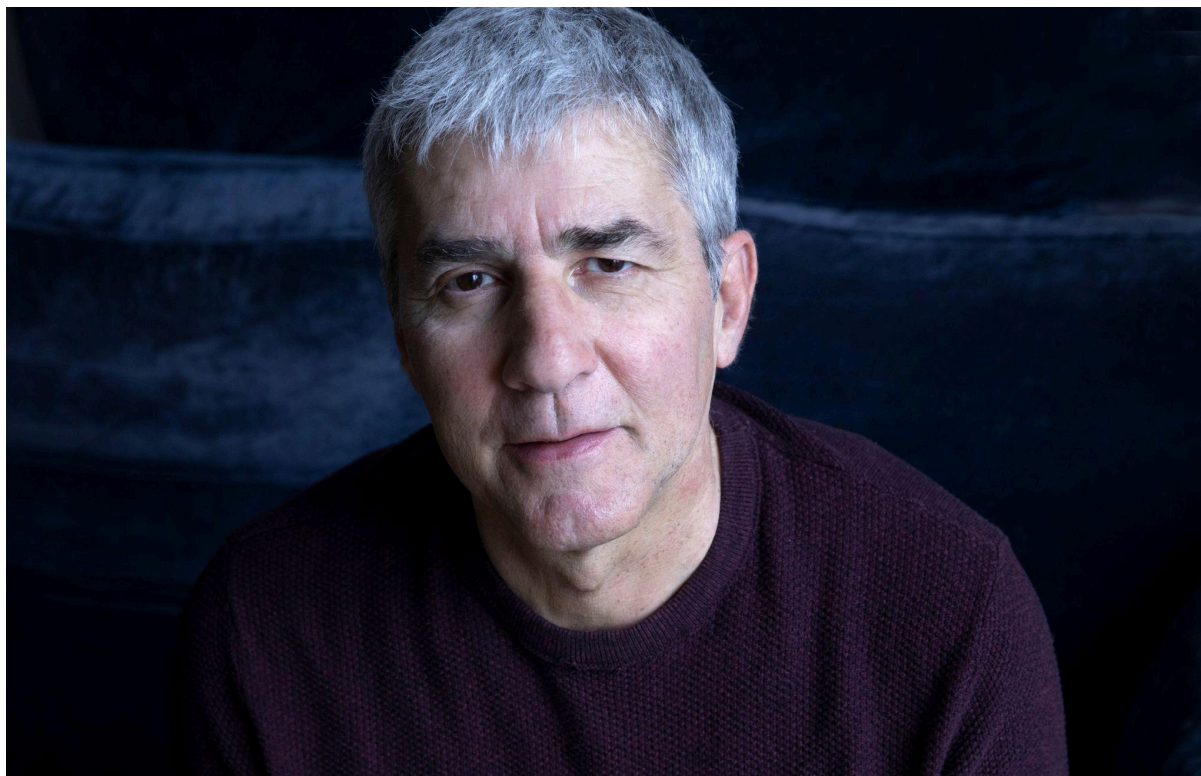
FESTIVALY A OCENĚNÍ

Cannes Film Festival - nominace na cenu Queer Palm

Munich Film Festival - nominace na cenu CineRebels

Valladolid International Film Festival - nominace na Golden Spike (Nejlepší film)

ROZHOVOR S REŽISÉREM ALAINEM GUIRAUDIEM

Alain Guiraudie - copyright H el ene Bamberger

Mohli bychom za t u názvu. Co pro vás osobn  znamen  slovo milosrdenství? Je to kl ov  koncept Vašeho nového filmu?

Název m  napadl během psaní sc n re. Pro m  milosrdenství znamen  více n z jen odpuštění; zahrnuje empatii a hlubok  porozumění druh m, kter  přesahuje mor ln  normy. Je to o schopnosti se k lidem p ibl ziti. I když je to slovo poněkud archaick  a m n  pou zivan , skvěle vystihuje nadčasovost filmu a jednu z hlavních postav - kněze.

Cel m p r b hem se vine t ma „milosrdenství“ a „porozumění druh m navzdory okolnostem“. V první části jsme často zmateni ohledně vztahů mezi postavami, a dokonce i motivaci vašeho hrdiny. Mnoho zůstává nevy re no...

V tomto filmu jsem se více n z v jiných snažil vytvořit atmosféru tajemství. Chtěl jsem, aby si diváci kladli otázky a aktivn  se zapojovali do p r b hu. To je podle m  nejlepší způsob, jak se vyhnout nud  a naplnit touhu, což považuji za jedno z velkých tajemství života. Rychle si uvědomíte, že hrdina zůstává, protože někoho pot rebuje, i když se cel  situace vyvíjí. Sám je

objektem touhy a mě zajímá zmatek, který tento cizinec a jeho nejasné úmysly mohou vyvolat. Líbí se mi, že nevíme, kdo je skutečný padouch, a ani na čí straně vlastně stojíme.

Hrajete si s naší představivostí a očekáváními ohledně vašeho filmu, což přispívá k celkovému napětí. Jak to vnímáte?

Myslím, že diváci mých filmů ode mě očekávají určitá témata. Uvědomuji si, že často zkoumám stejné otázky a motivy, a přitom si hrají s tím, co se ode mě tradičně očekává. Rád bych však také překvapoval, nejen diváky, ale i sám sebe a neustále se vyvíjel. Možná je načase, aby touha přesáhla pouhé sexuální vyjádření. Zdá se mi, že lidé se častěji uchylují k natáčení rvaček, aby se vyhnuli zobrazení intimity. V tomto ohledu se snažím jít opačným směrem. I zde však touha není jasná; nehledám jednoznačné rozuzlení. Hlavní postava i diváci si musejí věci představovat, podobně jako jsem to činil já sám.

Zatímco film Hrdina nikoho se zabýval dobou, která úzce souvisí s našimi současnými obavami, Pro smilování! se naopak zaměřuje na minulost... na tajemnou minulost, jejíž následky začínáme teprve nyní pociťovat.

Představme si, že hrdinové sdílejí společnou minulost, ale příběh se odehrává v přítomnosti. Neměl jsem potřebu zahrnout jakékoli flashbacky. Z této minulosti zůstává jen fotoalbum, které si Jérémie s oblibou prohlíží. Stejně jako v mnoha mých filmech se děj pohybuje mezi včerejškem a dneškem. Vesnice, kde jsme natáčeli, má nadčasový charakter – je usazena kolem kostela a náměstí, s majestátní farou, historickými budovami a novějšími domy. I když je pekárna zavřená a ulice pustne, cítíte, že tato vesnice kdysi žila rušným životem. Vztah mezi Jérémie a Vincentem je zahalen tajemstvím. Můžeme si představit, že jako teenageři byli blízkými přáteli, sdílejícími tajemství, ale časem se odcizili a něco se změnilo. Nyní už nejsou takoví jako dřív. Tento pocit neklidu mě fascinuje; vytváří napětí, které může vyústit v tragédii.

Odráží se ve filmu i vaše osobní minulost?

Ano, hodně jsem se vracel ke svému mládí. Do tohoto filmu jsem promítl mnohé ze svých teenagerských pocitů – rivalitu mezi chlapci, skrytou touhu, pohled na kamarádovu matku a samozřejmě na jeho otce. To, co prožíváme, zůstává konstantní: film mi dává příležitost propojit mé osobní zkušenosti s širší historií kinematografie a světa. Je to způsob, jak můj příběh učinit univerzálním. Zároveň je to cesta k učení a objevování. Rád cituji Michela

Schneidera: „Všechny romány jsou příběhy, v nichž si vyprávíme, jací jsme, jací bychom chtěli být, a jací si ani neuvědomujeme, že jsme.“ Totéž platí i pro filmy.

Zatímco vy obvykle natáčíte v létě nebo na jaře, Pro smilování! je ve skutečnosti podzimní film. Proč tomu tak je?

Film má temnou atmosféru. Začíná pohřbem a končí v noci na hřbitově, kde se muž vrací na místo svého dospívání a postupně se tam cítí uvězněný. Podzim výborně ladí s celkovým tónem filmu – je melancholický, nabízí nádherné světlo a pestré barvy, ale zároveň přináší i své nepříjemnosti, jako jsou mlhy a vítr. Velmi mě lákalo natáčení v listopadu. Barevný podzim s červenými a žlutými listy však trvá jen krátce, maximálně tři týdny nebo měsíc. Bylo to riskantní a křehké – během natáčení jsme doufali, že listí na stromech vydrží, a v několika dnech jsme přešli ze slunného léta do zimy.

Ve filmu Neznámý od jezera jste vytvořil thriller, zatímco Pro smilování! je pravým filmem noir. Jaké odkazy vás při jeho natáčení inspirovaly?

Pokud jde o filmy noir, Hitchcock a Fritz Lang jsou pro mě vždy klíčovou inspirací, neboť patří k našemu společnému kulturnímu dědictví, které mám neustále na paměti. Často bývám srovnáván s Chabrolem, pravděpodobně kvůli jeho kombinaci temnoty a komedie. Nicméně v jeho dílech je přítomná i ironická, posměšná stránka, s níž mám určité potíže. K postavám mám velmi blízko a do každé z nich vkládám kousek sebe. Pokud bych měl zmínit jednoho filmaře, překvapivě by to byl Bergman, který nad tímto filmem vyčnívá. I když s filmem noir nemá mnoho společného, projevuje v něm velké milosrdenství – způsob, jak milovat lidi bez ohledu na okolnosti, navzdory všemu. Jeho filmy jsou zároveň velmi kontrolované, klidné a prosycené skutečnou temnotou. A mimochodem, opravdu jsem natočil film noir? Zdá se, že *Pro smilování!* do této tradice příliš nezapadá. Mnohem více mě zajímalo míchání žánrů. Vlastně si myslím, že tento film dluží více Eurípidovi než Fritzovi Langovi.

Jádrem každého filmu noir je dilema mezi nemorálním a amorálním. Jak byste charakterizoval Pro smilování! – je to film bez morálky, nebo naopak snaha záměrně se postavit proti morálním hodnotám?

Filmy, které mě fascinují, se snaží otřást stávajícími situacemi; pozorují a představují svět z unikátního úhlu pohledu. V tomto případě jsem se rozhodl zpochybnit několik ustálených morálních pravidel, zejména co se týče viny, výčitek svědomí, odpuštění a také toho, jak daleko může (nebo by měla) zajít láska k bližnímu. To jsou otázky, o kterých máme tendenci si myslet, že jsme je vyřešili, ale já věřím, že to tak není. Měli bychom vrahy posílat do vězení? Jsme opravdu nevinní vůči globálním katastrofám? Na tyto otázky odpovídá kněz, který v mých úvahách hraje klíčovou roli. *Pro smilování!* sice nenabízí konkrétní odpovědi, ale doufám, že tyto otázky a problémy vyvolají u diváků zamyšlení a rezonanci.

Jak jste vybíral hlavního představitele Félix Kysyla?

Představil mi ho Stéphane Batut před deseti lety na konkurzu na film, který jsem nakonec nenatočil. Už tehdy mě zaujal jako velmi zajímavý herec, jehož jméno jsem si dobře zapamatoval. Obdivuji jeho instinktivní a zároveň rafinovaný přístup k herectví, který nese velmi současný nádech. Přestože je moderním mladým mužem, v jeho chování a způsobu bytí je něco nadčasového, co mi připomíná klasickou kinematografii. Nedokážu to přesně vyjádřit, ale jeho vzhled evokuje herce zlatého věku Hollywoodu. A především je velmi komplexní; to mě na něm tehdy skutečně oslovilo. Může působit jako nevinný anděl, ale zároveň v něm lze spatřit i zabijáka. Je schopen ztvárnit obě tyto polaridy současně.

A Jean-Baptiste Durand, kterého dnes známe jako režiséra?

Jeana-Baptista jsem poznal jako mladého herce z Montpellier, nevěděl jsem, že je režisér, neviděl jsem film *Junkyard Dog* (který tehdy ještě nebyl uveden). Je to charakter, silná osobnost. Není to herec, kterého často vídáte na konkurzech. Hned jsem věděl, že má ve filmu své místo, a to nejen proto, jaký je, ale také pro jednoduchost jeho herectví. Vlastně až poměrně pozdě se dozvěděl, že bude hrát Vincenta. S Félixem jim to jako nejlepším přátelům a zapřísažným nepřátelům skvěle klapě.

Naproti nim stojí Catherine Frotová. Po Noémie Lvovskoy, která vás oslovila ve filmu Hrdina nikoho, nyní pracujete s jednou z nejznámějších tváří francouzské kinematografie. Jaké to bylo pro vás, jako někoho, kdo obvykle upřednostňuje nováčkovské tváře, setkat se s ní?

Catherine Frot je skutečně velmi populární herečka. V obou významech toho slova: je známá širokému publiku a zároveň se dokáže skvěle začlenit do populární kultury, aniž by výrazně vyčnívala. Obvykle nepřemýšlím o hercích, dokud nezačnu casting, kdy musím postavám, které mám v mysli v neurčité podobě, dát konkrétní podobu a hlas. Pro roli Martine mi okamžitě přišla na mysl Catherine Frotová, zejména kvůli její bezelstnosti a dětské naivitě. Měl jsem však obavy ji oslovit, protože se mi zdálo, že u tak známé herečky, kterou jsme viděli v tolika různých rolích, může být obtížné uvěřit nové postavě. Báł jsem se, že i já bych měl problém s tím ji přijmout. Když jsem se ale odvážil a setkal se s Catherine, vše proběhlo

hladce. Během zkoušek do filmového světa skvěle zapadla a já jsem Martine začal rychle věřit.

Vždycky se říkalo, že skvělé filmy noir jsou také skvělé romantické filmy. Řekl byste, že Pro smilování! je filmem o lásce?

Na první pohled bych souhlasil. V pozadí filmu se skutečně odehrává milostný příběh. Existují však i další, skryté lásky, jako například Jérémieho city k mrtvému muži, a další, které raději nebudu odhalovat, abych film příliš nezkazil. V jádru však jde o touhu. Náš hrdina se stává středobodem tohoto cyklu touhy a postupně se dostává do zajetí této vesnice.

HRAJÍ

Félix Kysyl, Catherine Frot, Jean-Baptiste Durand, Jacques Develay, David Ayala, Serge Richard, Tatiana Spivakova, Elio Lunetta

TVŮRCI

- Scénář a režie: Alain Guiraudie
- Kamera: Claire Mathon
- Hudba: Marc Verdaguer
- Kostýmy: Khadija Zeggai
- Zvuk: Vasco Pedroso
- Střih: Jean Christophe Hym

DISTRIBUCE

Pilot Film

Andrea Vohralíková

andrea@mimesis.cz

608 271 154